

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 września 1970 r.

Nr 31

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 253 — Ministra Finansów z dnia 16 września 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu postępowania przy uznawaniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego 489
- 254 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 7 września 1970 r. w sprawie przechowywania, oszacowania i zbywania przedmiotów wartościowych przez urzędy celne 489
- 255 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1970 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)” 490
- 256 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 16 września 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy drewna i wyrobów z drewna w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej 494

OBWIESZCZENIE

- 257 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 7 września 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych (BN) 495

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 września 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu postępowania przy uznawaniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) i art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 maja 1967 r. w sprawie trybu postępowania przy uznawa-

niu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego (Monitor Polski Nr 36, poz. 170) wyrazy „do dnia 31 grudnia 1970 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1975 r.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Trendota

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 7 września 1970 r.

w sprawie przechowywania, oszacowania i zbywania przedmiotów wartościowych przez urzędy celne.

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1967 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości stanowiących własność Państwa lub podlegających sprzedaży przez organy administracji państwowej na podstawie przepisów szczególnych (Dz. U. Nr 9, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedmiotami wartościowymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

- 1) złoto, platyna i srebro wszelkiej próby (sztaby, monety, drut, złom, gotowe wyroby użytkowe i zdobnicze, choćby uszkodzone, i inne),
- 2) kamienie szlachetne w postaci oszlifowanej i nie oszlifowanej (diamenty, brylanty itp., również syntetyczne),
- 3) perły prawdziwe i wyroby z pereł,
- 4) przedmioty wytworzone z innych materiałów niż wymienione w pkt 1—3, lecz zawierające części składowe z tych materiałów, jak wykładziny złote itp.,
- 5) zagraniczne środki płatnicze: pieniądze, mające za granicą obieg ustawowy (banknoty i monety), zagraniczne znaki pieniężne papierowe oraz opiewające na walutę obcą: weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłat i przekazy,
- 6) zagraniczne papiery wartościowe.

§ 2. Sposób potwierdzania przyjęcia przedmiotów wartościowych przez funkcjonariuszy celnych, tryb przechowy-

wania oraz sposób ewidencji tych przedmiotów regulują §§ 109—111 przepisów finansowo-księgowych dla urzędów celnych, stanowiących załącznik do zarządzenia nr 58 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 września 1970 r. w sprawie przepisów finansowo-księgowych dla urzędów celnych.

§ 3. 1. Oszacowania przedmiotów wartościowych dokonuje trzyosobowa komisja, powołana przez naczelnika urzędu celnego. W skład komisji nie może wchodzić funkcjonariusz przechowujący przedmioty wartościowe oraz funkcjonariusz, który przedmioty te przyjął od strony.

2. Oszacowania dokonuje się w następujący sposób:

- 1) Wartość szacunkową pieniędzy zagranicznych, których kursy podane są w obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego w części „kursy specjalne”, ustala się stosując kurs kupna, a w części „kursy podstawowe z dopłatą” — ustala się stosując kurs średni.
- 2) Wartość szacunkową pieniędzy zagranicznych, których kursy nie są podane w obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego, zagranicznych znaków pieniężnych papierowych, jak również opiewających na walutę obcą: weksli, czeków, asygnat kasowych, akredytyw, poleceń wypłaty, przekazów i innych środków płatniczych oraz zagranicznych papierów wartościowych ustala się na podstawie opinii Narodowego Banku Polskiego.

- 3) Wartość szacunkową złota, platyny i srebra nie mających postaci wyrobów użytkowych oraz monet złotych nie mających charakteru zabytkowego ustala się stosując ceny skupu obowiązujące Państwowe Przedsiębiorstwo „Jubiler”.
- 4) Wartość szacunkową wyrobów użytkowych ze złota, platyny i srebra, kamieni szlachetnych, pereł oraz biżuterii, jak również monet złotych mających charakter zabytkowy ustala się na podstawie oszacowania ich przez biegłego sądowego.

O wyznaczonym przez urząd celny terminie dokonania przez biegłego czynności oszacowania należy zawiadomić właściciela wartości podlegających oszacowaniu. W zawiadomieniu należy zaznaczyć, że ma on prawo wzięcia udziału w tej czynności i że jego nieusprawiedliwiona nieobecność nie spowoduje odroczenia terminu oszacowania.

W wyznaczonym terminie następuje otwarcie opakowania z przedmiotami podlegającymi oszacowaniu. Jeżeli właściciel stawiał się, otwarcie opakowania odbywa się w jego obecności. Jeżeli właściciel nie stawiał się i usprawiedliwił swoją nieobecność, urząd celny wyznacza nowy termin, zaznaczając jednak w zawiadomieniu, skierowanym do właściciela, że nowy termin jest ostateczny i w razie niemożności stawienia się właściciel powinien upoważnić inną osobę do zastąpienia go przy otwarciu opakowania i oszacowaniu. Jeżeli natomiast właściciel nie stawiał się na wyznaczony termin i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, otwarcie opakowania następuje w obecności biegłego, funkcjonariusza celnego, który przyjął na przechowanie wartości podlegające oszacowaniu, a w miarę możliwości również funkcjonariusza, który wartości te przyjął od strony. O otwarciu opakowania spisuje się protokół, stwierdzający nie naruszenie pieczęci i opakowania oraz zgodność znajdujących się w nim przedmiotów z ich opisem.

Biegły sporządza protokół oszacowania, który powinien wymieniać każdy oszacowany przedmiot, podawać jego cechy zewnętrzne, określać materiał, z którego przedmiot ten został wytworzony, i podawać wartość sprzedażną. W protokole oszacowania przedmiotów ze złota, platyny i srebra powinna być podana wartość kruszcu, z którego przedmioty te zostały wytworzone. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje właściciel oszacowanych wartości, a pozostałe dwa urząd celny.

3. Komisja sporządza ze swych czynności protokół w trzech egzemplarzach. Opinię Narodowego Banku Polskiego, o której mowa w ust. 2 pkt 2, oraz protokoły, o których mowa w ust. 2 pkt 6 i 7, dołącza się do protokołu oszacowania komisji.

§ 4. 1. Zagraniczne środki płatnicze oraz zagraniczne papiery wartościowe sprzedaje się Narodowemu Bankowi Polskiemu lub za jego pośrednictwem.

2. Złoto, platynę i srebro nie mające postaci wyrobów użytkowych oraz złote monety nie mające charakteru zabytkowego

przeznaczone do sprzedaży Państwowemu Przedsiębiorstwu „Jubiler”.

3. 1) Wyroby użytkowe ze złota, platyny i srebra, kamienie szlachetne, pereły oraz biżuterię nie mające charakteru zabytkowego sprzedaje się Państwowemu Przedsiębiorstwu „Jubiler” lub oddaje się mu do komisowej sprzedaży. Z osiągniętej przy swym pośrednictwie ceny sprzedażnej przedsiębiorstwo potrąca prowizję komisową, a resztę przekazuje urzędowi celnemu.
- 2) W razie niedojścia do skutku sprzedaży w trybie określonym w pkt 1 przedmioty wymienione w tym punkcie sprzedaje się w drodze licytacji.
- 3) Do przeprowadzania publicznej licytacji stosuje się zasady i tryb określone w przepisach §§ 1—10 oraz § 26 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 października 1966 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania publicznej licytacji ruchomości oraz trybu postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży egzekucyjnej niektórych rodzajów ruchomości (Dz. U. Nr 44, poz. 265), z tym że przez użyte w tych przepisach określenia „organ egzekucyjny” rozumie się urząd celny, „poborca skarbowy” — funkcjonariusza celnego przeprowadzającego licytację, a „zobowiązany” — właściciela przedmiotów wartościowych.
- 4) W razie niedojścia do skutku drugiej licytacji przedmioty wymienione w pkt 1 sprzedaje się na złom Państwowemu Przedsiębiorstwu „Jubiler” po cenach płaconych za złom przez to przedsiębiorstwo.

§ 5. 1. Przedmioty wartościowe o charakterze zabytkowym lub muzealnym, które przeszły na własność Państwa, przekazuje się nieodpłatnie muzeom lub innym odpowiednim jednostkom państwowym.

2. Przedmioty wartościowe o charakterze zabytkowym lub muzealnym nie będące własnością Państwa sprzedaje się jednostkom państwowym wskazanym na wniosek urzędu celnego przez Ministra Kultury i Sztuki.

3. Orzeczenie co do charakteru zabytkowego lub muzealnego monet złotych należy do właściwego muzeum państwowego, a co do charakteru zabytkowego innych przedmiotów wartościowych — do wojewódzkiego konserwatora zabytków.

§ 6. Na nieodpłatne przekazanie przedmiotów wartościowych, które przeszły na własność Państwa, urząd celny powinien uzyskać zgodę Ministra Finansów lub organu przez niego upoważnionego.

§ 7. Zarządzenie dotyczy również przedmiotów wartościowych przyjętych przez organy administracji celnej przed dniem jego wejścia w życie, a do dnia tego nie zlikwidowanych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Handlu Zagranicznego: J. Burakiewicz

255

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 września 1970 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)”.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)” (Dz. U. Nr 68, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1959 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej” (Monitor Polski z 1960 r. Nr 6, poz. 28 i z 1966 r. Nr 5, poz. 43).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Spraw Wewnętrznych: w z. R. Matejewski